

การทำจิตให้ชาวสะอาดรอบ เรามีวิธีการลัดที่ทำได้โดยไม่ยาก

เรามีวิธีทำที่ทำได้โดยไม่ยากและไม่ต้องสนใจว่าเป็นสมณะ ภาวนาหรือวิปัสณากรรมฐานภาวนา

หลักมีอยู่อย่างเดียวว่าเรากำหนดปล่อยวาง อารมณ์ ที่ทำให้จิตใจว่างจากอารมณ์ หรือทำให้เข้าถึงจิตเดิม

ทำจิตให้เป็นจิตเดิมเข้าหาจิตเดิมด้วยวิธีการ สละวางปล่อยวาง โดยไม่ต้องคำนึงว่ามันเป็น

สมาธกรรมฐานหรือวิปัสณากรรมฐาน

จิตว่าง ทำจิตให้ว่าง กับจิตเดิม

บางท่านอาจสงสัยว่ามันเป็น อันเดียวกัน หรือว่าต่างกัน

ทำจิตให้ว่างนั้นหรือ จิตเดิมนั้นมันเป็นอันเดียวกันหรือต่างกันข้อนี้ ก็มีคำตอบว่ามันเป็นคนละอย่างกัน

การทำจิตว่างกับจิตเดิมมันเป็นคนละอย่างกัน การทำจิตว่างกับจิตเดิมมันเป็นคนละอย่างกัน

จิตเดิมเป็นจิตที่ไม่ต้องทำ แต่จิตที่ว่าง เป็นจิตที่ต้องทำ เมื่อทำจิตให้ว่างแล้ว ก็เข้าถึงจิตเดิม ต่างกันโดยอย่างนี้

จิตเดิมนี้อะไร เป็นอย่างไร มาอย่างไร อันนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่ง หรือเป็นอีกแนวหนึ่งอันลึกเข้าไป

เหตุใดจึงต้องทำจิต ให้เข้าถึงจิตเดิม เจริญภาวนาให้เข้าถึงจิตเดิม พระพุทธเจ้าท่านว่าจิตเดิมเป็นธรรมชาติ

ผ่องใสมาแต่เดิม เป็นธรรมชาติเดิม เป็นธรรมชาติผ่องใส มีแสงสว่างมาแต่เดิม อันนี้เรียกเป็น ภาษาบาลีว่า

ปภัสสร อันนี้ไม่ต้องทำเป็นธรรมชาติ ตั้งแต่ไหนแต่ไร ไม่เคยเกิด ไม่เคยดับ เป็นของเดิม จึงเรียกว่าจิตเดิม

หรือจิตที่เป็นอมตะจิต หรืออมตะธาตุ ไม่มีเกิด ไม่มีดับ ก็แล้วจิตเดิมนี่แหละ ที่เวียนว่าย ตายเกิด ถือเอารูป

เอานาม ถือเอาชาติ เอาภพ ก็กลายเป็นเวียนว่ายตายเกิดไป แต่จิตเดิมไม่ได้เกิด ไม่ได้ตาย

แต่จิตเดิมเข้าไปหลง เข้าไปรวมอยู่ ในรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เข้าไปรวม หรือเข้าไปยึดถือ

อยู่ในชั้น ๕ หรืออยู่ใน รูปใน นาม ก็เป็นภพเป็นชาติขึ้นมา ก็มีการเกิด มีการแก่ มีการเจ็บ

มีการตายขึ้นมา การเกิดแก่ เจ็บ ตาย อันนี้ เป็นชั้น หรือเรียกว่าเป็นรูป นาม เมื่อรูป นาม ลื่นอายุ

หมดปัจจัย หมดบุญหมดกรรม ก็จิตเดิมนี่ก็รับผล คือถือเอาภพ เอาชาติใหม่อีก แล้วก็เข้าไปอยู่ เข้าไปยึดมั่น

ในรูป นามอันเป็นของใหม่ จิตเดิมนี่ไม่เคยเกิดไม่เคยตาย หรือไม่เคยเกิดไม่เคยดับ

จิตเดิมนี่เป็นธรรมชาติผ่องใส สะอาดอยู่แต่เดิม แล้วจิตเดิมนี่เอง ทำให้ชาวสะอาดทำให้บริสุทธิ์

ผุดผ่องขึ้นมาได้ พระพุทธองค์ท่านตรัสว่า อริยะสาวกเมื่อได้รู้ว่า จิตเดิมนี่ทำให้สะอาดผ่องใส

ปราศจากอุปกิเลสทั้งหลาย อันเป็นเครื่องเศร้าหมองจรเข้ามา

จึงต้องทำจิตให้หลุดพ้นจากเครื่องเศร้าหมองนั้นได้ ก็จะพ้นจากความทุกข์

อันเกิดแก่เจ็บตายหรือเข้าถึงพระนิพพาน ก็ได้ความว่าจิตเดิมนี่เป็นของบริสุทธิ์ และไม่ได้เป็นของเกิดดับ

บางคนนักปราชญ์ในสมัยนี้ มักถือว่าพระนิพพานนั้นไม่มี หรือไม่มีอะไรแล้ว จะมีจิตเดิมที่ไหนอีกเล่า

ความจริงจิตเดิมนี่เป็นของไม่ดับไม่สูญ เป็นอมตะธาตุ และอมตะธาตุนี้หรือจิตเดิมนี่แหละ

ผู้ปฏิบัติสมณะกรรมฐาน หรือเจริญวิปัสณากรรมฐานโดยตรงก็ดี เพื่อต้องการให้บรรลุถึงจิตเดิม

ก็ย่อมทำให้สำเร็จประโยชน์เรียกว่าผู้ที่ทำจิตให้บริสุทธิ์แล้ว ก็ควรแก่การงานคือทำให้สำเร็จประโยชน์

เพราะจิตเดิมนี่เป็นของศักดิ์สิทธิ์ เป็นของทิพย์ ก็ย่อมทำให้เกิดประโยชน์คืออิทธิฤทธิ์ปาฏิหารย์

มีฤทธิ์เดชต่างๆได้ เกิดญาณต่างๆเป็นต้นว่าละลืกลาได้ รู้การปฏิสนธิของสัตว์ทั้งหลาย

โดยเฉพาะการยังอาสวะกิเลสให้หมดสิ้นไป

ครั้งเมื่อพระพุทธองค์ได้นั่งอยู่ใต้ต้นโพธิ์ ก่อนที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงทำสมาธิทำสมาธิด้วยประการอันควรแล้ว จึงทำจิตให้บริสุทธิ์

เมื่อถึงจิตบริสุทธิ์แล้วพระองค์ก็ทรงทำการงานให้สำเร็จประโยชน์ โดยที่ทำความจิตน้อมจิต ดูที่จิตของตัวเองนี้ ดูอดีตชาติด้วยบุพเพนิวาสานุสติญาณ น้อมจิตดูข้างหลัง ที่ผ่านพ้นมาแล้วก็ได้เห็นการเกิดดับของตนว่า อ้อ..!เคยเกิดมาแล้วนี่ เคยเกิดมาแล้วตั้งหลายชาติ ชาติหนึ่งเคยเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เคยเป็นพระโพธิสัตว์ ชาตินั้นชาตินี้ ร้อยชาติพันชาติหมื่นชาติแสนชาติ ถอยไปจนกับป์ จนโกฏจนหลายอสงไขย จนนับไม่ถ้วน อ้อ...การเวียนว่ายตายเกิดมันก็มาจากจิตเดิมนั่นเอง มันไม่ตายมันรับรองกิเลส มันรับรองกรรม มันรับรองวิบาก จึงได้เวียนเกิดเวียนตายเช่นนี้ มันยังมีอุปทานอยู่ ยังต้องเกิดอยู่

เรียกว่ามีญาณรู้บุพเพนิวาสานุสติญาณ เมื่อได้รู้การเกิดของตน ออเรานี่เกิดมาจากกิเลสคือกิเลสเป็นต้น แล้วก็มาลองดูของคนอื่น รู้ของคนอื่นด้วย มาดูการเกิดของคนของสัตว์อื่น ออ..สัตว์อื่นๆก็เหมือนกัน อย่างเดียวกัน เวียนเกิดเวียนตาย เพราะกิเลสเพราะกรรม เพราะความโลภ ความโกรธความหลง เพราะถือตัวเพราะถือตน

อุปทานตัณหา รู้ทั้งตนรู้ทั้งคนอื่นว่ากิเลสมันมาอย่างไร ก็ยังอาสวะกิเลสทั้งหลายให้หมดสิ้นไป เมื่ออาสวะกิเลสสิ้นไปท่านก็รู้ว่า ต่อไปเราจะไม่มาเกิดแล้ว เราไม่ตายแล้ว ก็อะไรหลุดพ้น อะไรเล่าไม่เกิด อะไรเล่าไม่ตาย ก็เกิดจากจิตบริสุทธิ์ หลุดพ้นแล้ว เรียกว่าหลุดพ้นด้วยญาณอันแจ่มแจ้ง บรรลุถึงพระนิพพาน บรรลุถึงอมตะธาตุ ศรัทธาญาติโยมท่านผู้ฟังทั้งหลายของเดิมเรียกว่าจิตบริสุทธิ์แล้วจริงอยู่ชั้นหนึ่ง แต่ชั้นที่สองญาณรู้บังเกิดขึ้น แล้วก็บริสุทธิ์ด้วยการไม่มีกิเลสจรเข้ามา ต่อไปอีกได้ อันนี้ก็เรียกว่าเป็นการหลุดพ้น

สุดท้ายนี้ก่อนที่จะจบการเทศนานี้ ก็มีคำถามว่า ก็จิตเดิมครั้งแรกมาจากที่ไหน อันนี้พระพุทธเจ้าท่านไม่เทศนาแต่มาบอก ท่านไม่เทศนาแต่มาบอกว่าอย่าไปรู้เลย มันไม่รู้หรือมันเสียเวลาจะไปนั่งนับภพวณนับภพ ในท้องมหาสมุทร นั่งตั้งร้อยปี พันปี หมื่นปี แสนปี กับ โกฏิปี มันก็ไม่พบหรือ คือไม่ปรากฏในเบื้องต้น อาจิมไต่ย เพียงแต่ทำจิตที่จะฝึกให้มันเกิดขึ้นได้เท่านั้น ท่านผู้ฟังทั้งหลายมีพระบาลีว่า อมตะโคธัง ภิกขเว ดูกรภิกษุทั้งหลาย เบื้องต้นแห่งภพ หาปรากฏไม่ คือไม่ปรากฏ คือหมายความว่ามีความไม่อาจนับได้ ไม่อาจรู้ได้ มันไม่มีที่สิ้นสุด แต่ทำให้เกิดได้ ท่านผู้ฟังทั้งหลาย อันนี้คือจิตเดิม เท่าที่ท่านพระคุณเจ้าเทศนามาก็ได้ ความว่าจิตเดิมคืออะไร เป็นอย่างไร มาอย่างไร เป็นอยู่อย่างไร เพราะฉะนั้น การทำสมาธิ ทั้งสองประการ บางคนในสมัยนี้ มักจะลืมนึกไปว่าทำเพื่อให้จิตบริสุทธิ์ แต่มักจะทำกันเพื่อให้จิตรู้แจ้ง หรือทำให้จิตสงบนิ่ง ไม่ได้ทำเพื่อให้จิต บริสุทธิ์หลุดพ้น จึงเป็นการลืมนึกความหมายไป

เพราะฉะนั้นเราท่านทั้งหลาย เวลาสงสัยในการเจริญภาวนา เราก็ตัดออกเสีย เราก็สงบอารมณ์ สละวาง
ปล่อยวางอารมณ์เสีย ทำจิตให้ว่าง ทำจิตให้สงบ ทำจิตให้จิตให้ผ่องใส อันนี้ก็ไม่ต้องไปศึกษาเล่าเรียน
อะไรหลายอย่าง เมื่อจิตสงบ จิตผ่องใสแล้ว ก็จะเกิดญาณขึ้นมาทีหลัง หรือทำจิตให้บรรลु
ถึงขั้นความเป็นทิพย์ แล้วก็ย่อมจะสำเร็จประโยชน์ในโลกียะ หรือโลกุตระ
ตามสมควรแก่บุญวาสนาบารมีของตน
เทศนามาถึงเรื่องสมาธิสองประการก็ขอยุติเนื้อความโดยย่อลงแต่เพียงเท่านี้
ธรรมะเมตตาโดย ท่านพระคุณเจ้าดาบส สุมน อารมโณมรกด.com